

dringer og omplaceringer, som der gøres nærmere rede for i de bemærkninger, der ledsagede ombudsmandsudvalgets forslag.

§ 16, der er ny, har følgende ordlyd:

Når ombudsmanden på grund af sygdom, ferie, bortrejse eller anden årsag midlertidigt er ude af stand til at varetage sit hverv, kan han bestemme, at en af hans medarbejdere midlertidigt skal udøve hans funktioner.

Såfremt ombudsmanden finder, at der i en sag foreligger omstændigheder, der er egnede til at vække tvivl om hans fuldstændige upartiskhed, underretter han folketingets ombudsmandsudvalg, der bestemmer, hvem der skal udøve hans funktioner.

I § 17 bestemmes, at den nye instruks træder i kraft 1. april 1962.

Angående § 16 udtalte *K. Axel Nielsen* (S) ved sagens 1. behandling i folketinget:

„Stk. 1 i denne bestemmelse har der ikke været diskussion om, i hvert fald ikke om bestemmelsens realitet. Den er ny og indeholder den regel, at ombudsmanden i tilfælde af sygdom, ferie, bortrejse eller af anden årsag kan bestemme, at en af hans medarbejdere midlertidigt skal udøve hans funktioner. Denne bestemmelse er naturlig og burde nok have været med i instruksens fra først af. Lykkeligvis har vi ikke haft brug for en sådan bestemmelse før og håber heller ikke at få det.

Stk. 2 i § 16 — det er altså den væsentligste bestemmelse — siger følgende:

„Såfremt ombudsmanden finder, at der i en sag foreligger omstændigheder, der er egnede til at vække tvivl om hans fuldstændige upartiskhed, underretter han folketingets ombudsmandsudvalg, der bestemmer, hvem der skal udøve hans funktioner.“

Det vil ses, at det efter paragraffens formulering er ombudsmanden selv, der afgør, om han er habil eller inhabil. Det spørgsmål har været rejst, om denne afgørelse burde henlægges til ombudsmandsudvalget. For dommere gælder det ifølge retsplejeloven, at den, der påstår, at en dommer er inhabil, kan appellere dommerens afgørelse til højere instans, hvis afgørelsen går ud på, at dommeren anser sig habil og altså nægter at vige sit sæde. Udvalget og ministeren har imidlertid accepteret ombudsmandens synspunkt: at der vanskeligt kan tænkes en situation, hvor ombudsmanden og udvalget har forskellig opfattelse af hans habilitet. Skulle det imidlertid ske — det er ikke noget, jeg tror nogen sinde vil ske — at ombudsmanden erklærede sig habil i en sag, hvor udvalget er af en anden opfattelse,